

ΠΟΛΕΙΣ

Τυλιγμένοι μέ χοντρά πουλόβερ στό ψηλό κρύο δωμάτιο,
 ξαπλώνουμε, κρατώντας ό ένας τόν άλλο, στό κρεβάτι μου
 σκεπασμένο μέ ντράπες, λέγοντας όνόματα πόλεων.
 Τό δέντρο στήν αϋλή είναι βαρύ άπό χιόνι,
 τό σπίτι είναι άκίνητο σά βάρκα τό πρωινό,
 καί γεύομαι τήν 'Αλεξάνδρεια πάνω στή γλώσσα σου.
 Ταξίδεψες πάνω στά σώματα τών έραστών σου
 μακριά άπ' τήν τρελή μέ τά κλειδιά
 πού σέ κλείδωσε στήν κρεβατοκάμαρά της.
 Σπάζοντας ένα βάζο κι ένα δίσκο, κρύβοντας τά μαχαίρια,
 δέν άπόκτησες κανένα διαβατήριο άπ' τούς νοτισμένους τοίχους
 πού άπορροφούνε στριγγές φωνές μαζί μέ χαμό. Βρώμικη όργαντίνα
 σκέπασε παράθυρα σέ μία πόλη
 όπου μιλήσανε μία γλώσσα κάτω άπ' τά δέντρα
 καί μόβ ούρανοί άνοιγαν τό βράδι.
 'Υπήρξε μία λέξη σά μία παστίλια πάνω στή γλώσσα σου
 καί λέξεις βομβίζοντας τό ύψος τής κάμαρας πού σκοτείνιαζε.
 Πόσο γερασμένος είσουν τό πρώτο πρωί,
 ξυπνημένος μέ ταραγμένη έλευθερία σ' ενός ξένου τό κρεβάτι,
 σκεφτόμενος τούς ποταμούς τών μουσώνων, σωριασμένο χιόνι
 φουσώντας πάνω άπ' τούς θόλους πιθανών πόλεων;
 Τώρα έχεις επισκεφτεί πολλές πόλεις.
 Σχεδιάζεις τούς άπεικονισμένους τους χάρτες πάνω στή γλώσσα μου.
 'Εκεί, άφύσικοι λύκοι σέρνουν παιδιά μέσ στό χιόνι.
 'Εκεί, ό έκτός νόμου ποιητής μέσ στό δωμάτιό του
 κοιτάζει άπ' τό άναστατωμένο τραπέζι στό κρεβάτι
 λεκτισμένο άπ' τή μαρμαρυγή ενός καθυστερημένου πρωινού.

"Όμως ύπήρξε ένας άλλος χάρτης πού έκρυσες μαζί μέ τά μαχαίρια
 μέσ στό δωμάτιο πού βόμβιζε, κι όλοι σου οί έξυπνοι έραστές
 ποτέ δέ θά βρούνε τό κλειδί.

ALBA: ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Κάποιο πρωί μέ ξύπνησες
 φιλώντας τούς ώμους μου
 ενώ στό διπλανό τετράγωνο λαλούσε ό πετεινός.
 Καινούριο φώς
 λουλάκιασε στό παράθυρο γεμάτο φυτά,
 καί του διπλανού διαμερίσματος ό κρότος
 έβαζε τόν Λοχία Πέπερ στής μέρας τήν πρώτη αυλακιά.

Χορεύοντας
 ανάμεσα σέ κινούμενα μέλη,
 τά νωθρά λουλούδια
 τής τριβής μας άνοιξαν
 μαζί. Τόσο σύντομα ύπήρξες άλάτι καί γλυκό
 πάνω στή γλώσσα μου, σάν τήν έρημο
 πού περάσαμε, άποκοιμισμένοι
 ό ένας στόν ώμο πάνω του άλλου.